

havde haft som Nettoudbytte pr. Rummeter, og hvad de havde haft i de senere Aar. Disse Tal var i højeste Grad Vidnesbyrd om, at Skovejerne havde høstet rigeligt af deres Skove under Krigstiden.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at de faldende Priser vilde naturligvis ikke give sig Udslag straks, man vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dem, og Bestræbelserne skulde rettes mod at faa Priserne ned saa godt som muligt. Noget andet kunde man vel heller ikke vente efter den pompøse Erklæring, Regeringen udstedte i Gaar. Hvis der ikke skal ligge andet i denne Erklæring end det, som nu kom frem saadan halvt skjult i den højtærede Indenrigsministers Tale, er det jo overmaade lidt, der her er budt det danske Folk i en Tid, hvor Vanskelighederne synes større end nogen Sinde i en overskuelig Tid tilbage. Men det, som bliver tilbage, er dette, at den højtærede Indenrigsminister slet ikke tager Hensyn til sin Regerings Erklæring. Tværtimod, Ministeren staar her med et Forslag, hvorefter Prisniveauet skal hæves, endog ganske betydeligt, og han er ude af Stand til at give en saglig Begrundelse derfor. Det er givet, at Skovejerne ikke trænger til de Penge, Staten trænger ikke til de Penge, den har betydelige Indtægter af sine Skove og kan undvære dem, og den aldeles overvejende Del af de private Skovejere er formuende Folk, som heller ikke trænger til den Forøgelse af deres Indtægt, her bliver Tale om. Men her lader man altsaa Prisniveauet stige, uden at der gives en saglig Begrundelse derfor. Rent teknisk er der heller ingen saglig Begrundelse. Som allerede anført, har Skovforeningen stærkt krævet en Prisforhøjelse op til 30 Kr. pr. Rummeter Klov, Brændeadministrationen har ment at maatte begrænse det stærke Krav fra Skovforeningens Side af Hensyn til Forbrugerne og vel ogsaa, fordi man syntes, at Kravet var uberegtiget, og har foreslaaet 25 Kr., og det Forslag har den højtærede Indenrigsminister ogsaa kasseret og møder med et Forslag paa 22½ Kr. pr. Rummeter og Prisen paa de andre Brændesorter sat i Forhold dertil. Men han giver i Virkeligheden ingen Begrundelse, ingen Forklaring for sin Nedsættelse af den forlangte Pris. Han siger, at han skønner, at det kan være den rigtige Pris.

Han har selv erkendt overfor Udvalget, at det hele beroede paa et Skøn, og han maa jo erkende, at det, der hidtil er betalt Skovvejere, har givet disse en saadan Indtægt, at de meget vel kan klare sig. Derfor er hans Skøn ikke til at tage for gode Varer i denne Sag, og derfor maa vi gaa imod Forslaget.

Om Forhandlingerne i Afviklingsudvalget skal jeg ikke sige stort ud over, hvad jeg allerede har fremført. Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at Forhandlingerne i Afviklingsudvalget denne Sag vedrørende har været førte i det væsentlige saaledes, som Forhandlinger er førte i Afviklingsudvalget i andre Sager, hvorom der har været nogen Uenighed. Men Afviklingsudvalget er ikke og har aldrig været indrettet paa at gaa dybt ind paa en Forhandling om eller en Kritik af Forslag, der kommer fra Ministeriet. Det har — uanset, hvem der har ledet Forhandlingerne — aldrig været Afviklingsudvalget muligt at skaffe sig Tid eller Lejlighed til at føre disse paa en saadan Maade, at man kunde sige, at nu havde Afviklingsudvalget virkelig indgaaende prøvet, hvad der forelaa, og jeg tvivler meget om, at Afviklingsudvalget nogen Sinde vil blive i Stand dertil.

Det, man nu straks fæstede sin Opmærksomhed ved i Afviklingsudvalget, var dette, at den højtærede Indenrigsminister mødte med Forslag om Priser, som han for det første selv tog Forbehold overfor, og som hans Administration havde sat anderledes, end Dansk Skovforening havde sat dem, og dernæst, at den højtærede Minister mødte med et Forslag, hvorefter der i Virkeligheden var oprettet et nyt Brændelsnævn, hvorved Administrationen af Brændehugstens Fordeling til Kommuner o. s. v. var lagt i Hænderne paa tre udprægede Repræsentanter for Skovejerne her i Landet. Overfører Brammer repræsenterer de største private Skovejere paa Sjælland, Godsejer Hillerup er Repræsentant for Dansk Skovforening og er selv Skovejer, og Godsejer, Greve Ahlefeldt-Laurvig-Lehn er en af de største Skovejere paa Fyn. Disse tre har den højtærede Indenrigsminister gjort til sine Raadgivere. Der er ved Siden af disse Raadgivere ingen Plads for Lægmandsbetragtninger, der er ikke mere Plads for Repræsentanter for Forbrugerne; deres Synspunkt kan ikke mere blive gjort gældende i